

[Alfred Hansen]

stetid, så den relative uddannelsesbyrde i forhold til det opnåede bemandingspotentiel ville blive begrænset og omkostningerne dermed minimeret, taler yderligere i denne retning. Så længe der ikke er skabt politisk forståelse for et sådant skridt, der helt ville standse de alvorlige indgreb i den personlige frihed, som tvangsudskrivelsen indebærer, bør man imidlertid tilstræbe at indrette det nuværende forsvarsbemandingssystem på en sådan måde, at der udøves mindst mulig forskelsbehandling over for de forskellige kategorier af udskrevne.

Halvgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Roskilde universitetscenter.

(Beslutningsforslag nr. B 7).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeregistrering.

(Lovforslag nr. L 35).

Forslaget skal ses i sammenhæng med de 2 af justitsministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre og er ligesom justitsministerens forslag et resultat af den forudgående udvalgsbehandling i registerudvalget.

Forslaget indebærer for det første, at personregistreringsrådet nedlægges. Dette blev etableret i forbindelse med oprettelsen af det centrale personregister (CPR), idet det dels skulle fungere som kontaktorgan, dels være rådgivende over for ministeren – ikke mindst i forbindelse med behandlingen af spørgsmål om udnyttelse af CPR såvel i den offentlige som i den private sektor. Rådet er sammensat af for tiden 10 folketingsmedlemmer samt repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner samt en del statslige styrelser.

Nedlæggelsen af personregistreringsrådet skal ses i sammenhæng med justitsministeri-

ets forslag om etablering af et generelt registertilsyn. Da rådets kompetence stort set vil være dækket af dette registertilsyn, finder jeg ikke, der er grundlag for opretholdelse af et beslægtet organ for et specielt registerområde.

I øvrigt er det hensigten med forslaget at fastsætte detaljerede bestemmelser om udnyttelsen af CPR uden for den offentlige sektor. Den nugældende lovbestemmelse herom findes i folkeregistreringslovens § 2, hvor indenrigsministeren er bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler om udnyttelsen af CPR. Denne bemyndigelse er administreret således, at beslutning om udnyttelse af CPR inden for de enkelte ikke-offentlige administrationer, f. eks. ATP og de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, er sket efter forudgående forhandling i personregistreringsrådet.

Nærværende forslags bestemmelse om udnyttelsen af CPR svarer stort set til § 19 i registerudvalgets forslag til lov om offentlige registre. Disse bestemmelser foreslås af lovtekniske grunde gennemført i folkeregistreringsloven, som i forvejen indeholder reglerne om CPR.

Forslaget medfører, at oplysninger (adresse m. v.) fra CPR om enkeltpersoner kommer til at svare til den nuværende adgang til oplysningerne i folkeregistret. Endvidere åbnes der mulighed for, at erhvervsvirksomheder på visse nærmere betingelser kan få de nævnte oplysninger om en større kreds af personer i form af masseleverancer, f. eks. som led i en løbende abonnementsordning. I begge disse situationer er der tale om levering af oplysninger, der må betragtes som almindeligt tilgængelige i folkeregistret, og som i forvejen i mange tilfælde er offentliggjort, om end ikke i en tilstrækkelig systematiseret form (f. eks. i telefonbøger og vejvisere). Det bemærkes herved, at nærværende forslag ikke hjemler ret for private til i CPR eller i folkeregistrene at indhente oplysninger om personnummer.

En adgang til en mekaniseret ajourføring af adresser i erhvervsvirksomheder m. v. vil betyde en rationalisering, som i et vist omfang svarer til den, den tilsvarende ordning allerede har medført i store dele af administrationen, og jeg finder derfor den foreslåede udvidelse af CPRs anvendelsesområde rimelig og velbegrundet.

[Indenrigsministeren]

Nærværende forslag er en genfremsættelse af det i forrige folketingssamling fremsatte ændringsforslag til folkeregistreringsloven. Forslaget adskiller sig fra det tidligere fremsatte ved også at indeholde hjemmel til at levere masseoplysninger fra CPR til erhvervsvirksomheder.

Ændringen skal ses på baggrund af de i mellemtiden vedtagne regler i skattekontrolloven om pligt for pengeinstitutter m. fl. til at indberette oplysning til skattemyndighederne om renter. Den foreslåede adgang til at få adresser ajourført i CPR vil for pengeinstitutterne medføre meget betydelige lettelser, når pengeinstitutterne skal meddele kontohaverne oplysning om tilskrevne renter. Endvidere bliver alle kontohaverne fri for besværet med at meddele flytninger m. v. til pengeinstitutterne.

Med disse ord skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om private registre.

(Lovforslag nr. L 36).

Forslag til lov om offentlige myndigheders registre.

(Lovforslag nr. L 37).

Der er for begge lovforslags vedkommende tale om uændrede genfremsættelser af de lovforslag, der var til behandling i sidste folketingssamling, idet der for så vidt angår selve lovteksten alene er sket den ændring, at ikrafttrædelsesdatoen er ændret fra den 1. januar til den 1. juli 1978.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det forhold, at lovforslagene genfremsættes i uændret skikkelse, ikke er udtryk for, at vi fra regeringens side nu har lagt os fast på de løsninger, som de foreliggende lovforslag indeholder.

Allerede under folketingets 1. behandling af lovforslagene i maj måned gav den daværende justitsminister udtryk for, at der var flere punkter, hvor lovforslagene nok ville få en anden udformning under den videre behandling, og en række ændringer og præciseringer er da også skitseret i de besvarelser, justitsministeriet har sendt til retsudvalget i anledning af de spørgsmål, der blev stillet i sidste samling. Yderligere ændringsforslag er

under overvejelse i justitsministeriet med udgangspunkt i de synspunkter, der kom frem under det samråd med retsudvalget bl. a. om disse lovforslag, som fandt sted i begyndelsen af september måned.

Den uændrede genfremsættelse skyldes simpelt hen, at det ville være uhensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at foretage ændringer i grundlaget for den behandling af den kommende lovgivning på dette område, der allerede nåede et godt stykke hen ad vejen i sidste samling.

Ved denne lejlighed skal jeg især opholde mig ved to problemstillinger af mere principiel karakter, som den hidtidige behandling af lovforslagene gør det naturligt at fremdrage.

Den første er spørgsmålet om den registreredes adgang til at blive gjort bekendt med de oplysninger, et register indeholder om den pågældendes forhold – spørgsmålet om egen-acces.

Af den omtale, lovforslagene har fået i den offentlige debat, har man undertiden måttet få det indtryk, at de slet ikke indeholder bestemmelser om dette forhold. Det er naturligvis ikke rigtigt.

Forslaget til lov om offentlige myndigheders registre indeholder således i kapitel 4 en række regler om egen-acces, der i alt væsentligt går ud på at overføre de gældende regler om partsoffentlighed i forvaltningen til også at gælde på dette område. Dette indebærer, at den registreredes ret til egen-acces efter begæring udtrykkeligt lovfæstes som hovedregel for alle de registre, der omfattes af dette lovforslag.

Dette er i og for sig ikke nogen principiel nydannelse. Allerede med partsoffentlighedsloven af 1964 gennemførtes partsoffentlighedsprincippet i den offentlige forvaltning. Rækkevidden af disse regler, der nu findes i loven om offentlighed i forvaltningen, kan imidlertid i forskellige henseender give anledning til tvivl. Det er således bl. a. et spørgsmål, i hvilket omfang de finder anvendelse på indførelser i de registre, der føres for en forvaltningsmyndighed. Dette er en af grundene til, at det er fundet rigtigst at foreslå en udtrykkelig regulering af forholdet; men herved har der også kunnet tages hensyn til de særlige problemer, som anvendelsen af partsoffentlighedsprincippet i forhold